

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

97621

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

MKP A61k 7/02

Zgłoszono: 16.07.1975 (P. 182097)

Pierwszeństwo: _____

Int. Cl.²
A61K 7/025

Zgłoszenie ogłoszono: 14.02.1977

Opis patentowy opublikowano: 31.10.1978

CZYTELNIJA

Urzędu Patentowego

Twórcy wynalazku: Lech Wilkoszewski, Tadeusz Bryja, Franciszek Zawadzki

Uprawniony z patentu: Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp.z o.o., Warszawa (Polska)

Sposób wytwarzania barwiącego kremu do warg

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania barwiącego kremu do warg.

Obok powszechnie znanych postaci kredek do warg stosowane są również preparaty upiększające w formie kremów. Kremy takie nakłada się przy pomocy palca, lekko je rozsmarowując na wargach lub też przy pomocy pedzelka. Te ostatnie konfekcjonowane są w specjalnych pojemnikach, tak skonstruowanych, że przez pokręcenie pojemnika można z niego wycisnąć potrzebną ilość kremu na włosie pedzelka i dokonać makijażu bez brudzenia rąk. Preparaty te nadają wargom żądane zabarwienie i lśnienie.

Dla uzyskania odpowiednich własności użytkowych kremów do warg decydujące znaczenie ma dobranie odpowiedniej konsystencji tak, aby po nałożeniu na wargi tworzyły delikatny elastyczny film, wykazujący znaczną przyczepność do naskórka warg.

Zgodnie ze znanymi sposobami wytwarzania kremów do warg stosuje się dodawanie do ich składników substancji mineralnych, takich jak wazelina, parafina, cerezyna i stapianie ich z lanoliną. Do stopów dodaje się pigmenty i barwniki, masę poddaje się homogenizacji, a następnie stopieniu i wylaniu do odpowiednich form.

Znane są również metody otrzymywania stopów z dodatkami żywic, jak na przykład kalafonii, w celu zwiększenia przyczepności do warg.

Stosowanie w znanych składach kremów do

2

warg surowców pochodzenia mineralnego może wywoływać ujemny wpływ na naskórek. Przenikalność bowiem naskórka warg w przypadkach stosowania kosmetyków, opartych na składnikach niskotopliwych, miękkich, jest większa aniżeli przy stosowaniu tradycyjnych kredek do warg. Stąd też zwiększona zawartość związków węglowodorowych, a zwłaszcza policyklicznych, jakie występują w związkach pochodzenia mineralnego, jest w tego typu kosmetykach niepożądana z uwagi na możliwość ich szkodliwego oddziaływania na naskórek warg.

Celem wynalazku było opracowanie sposobu wytwarzania odmiennego typu kremu do warg, o wysokich właściwościach użytkowych, nie zawierającego w swym składzie związków mineralnych, a opartego na odżywczych składnikach pochodzenia naturalnego.

W toku prac okazało się, że posługiwanie się dotychczasowymi sposobami wytwarzania kremu, polegającymi na stapianiu lanoliny z pozostałymi składnikami kremu, nie daje zadowalających rezultatów. Prowadziły one do otrzymania kremu o konsystencji kruchej i zbyt twardej, łatwo pękającej pod naciskiem palca.

Odmienny od powyższych sposobów otrzymywania kremów do warg jest sposób otrzymywania kremu według wynalazku.

Zgodnie z tym sposobem stapia się w temperaturze 65—85°C cholesterol, alkohol cetylowy i wosk

pszczeli, a następnie masę tę miesza się na gorąco w temperaturze 40—50°C z olejem rycynowym i tak otrzymaną kompozycję powoli studzi. Stosunek wagowy składników kompozycji wynosi 2 : 3 : 5 : 30—35. Ostudzoną kompozycję emulgatorową wyrabia się w temperaturze pokojowej z 30—45 częściami wagowymi lanoliny. Następnie dodaje się pozostałe składniki kremu i całość poddaje się homogenizacji.

Sposób według wynalazku prowadzi do osiągnięcia odpowiednich cech użytkowych kremu do warg, jak odpowiedniej miękkości i płynności masy, dzięki uzyskiwaniu właściwej mikrokryształicznej struktury masy kremu. Powstanie właściwej struktury uwarunkowane jest ścisłym przestrzeganiem parametrów procesu wytwarzania kremu. Zgodnie z tym sposobem tylko w pierwszej fazie procesu występuje niezbędne działanie termiczne. Jest to faza otrzymywania kompozycji emulgatorowej poprzez stapianie w temperaturze 65—85°C cholesterolu, alkoholu cetylowego i wosku pszczelego i następnie połączenie masy na gorąco z olejem rycynowym. Następujący z kolei proces studzenia jest powolny i prowadzony przy ciągłym mieszaniu, co prowadzi do powstawania kompozycji o strukturze mikrokryształicznej, zapewniającej miękką konsystencję masy. Pozostałe fazy procesu prowadzone są w temperaturze pokojowej.

Sposób wytwarzania kremu do warg według wynalazku pozwala na uniknięcie niekorzystnie oddziałujących dodatków składników mineralnych i wprowadzenie w zamian składników pochodzenia naturalnego, co nadaje kosmetykowi dodatkowe własności odżywczo-pielęgnujące. Otrzymany sposobem według wynalazku krem do warg odznacza się ponadto dobrą smarownością, odpowiednią przyczepnością do warg, tworząc na nich elastyczny, lśniący film o dużej trwałości.

Wynalazek wyjaśniony jest bliżej na następujących przykładach.

Przykład I. W kotle ze stali kwasoodpornej z płaszczem grzejnym i mieszadłem stapia się w temperaturze 65—75°C 5 części wagowych wosku pszczelego, 2 części wagowe cholesterolu i 3 części wagowe alkoholu cetylowego. Po obniżeniu temperatury do około 50°C, dodaje się 35 części wagowych oleju rycynowego, zabezpieczonego przed utlenieniem dodatkiem odpowiednich substancji konserwujących. Całość ogrzewa się przez około

pół godziny. Po tym czasie studzi się do temperatury pokojowej przy ciągłym mieszaniu. 45 części wagowych tak otrzymanej kompozycji emulgatorowej miesza się przez wyrabianie mechaniczne z lanoliną bezwodną w ilości 40 części wagowych. Następnie dodaje się 10 części wagowych pasty barwnikowo-pigmentowej o składzie, zależnym od wymaganej barwy i krycia oraz 0,5 części wagowych kompozycji zapachowej i 0,1 części wagowych Nipaginy A. Całość poddaje się homogenizacji na młynku zębowym lub maszynie trójwalcowej. Krem po homogenizacji poddaje się dozowaniu do opakowań.

Przykład II. W naczyniu emaliowanym, umieszczonym w łaźni wodnej, stapia się w temperaturze 70—85°C przy powolnym mieszaniu 2 części wagowe cholesterolu, 3 części wagowe alkoholu cetylowego i 5 części wagowych wosku pszczelego, następnie studzi się stop do temperatury około 40°C i dodaje się podgrzany do tej samej temperatury olej rycynowy w ilości 30 części wagowych. Całość miesza się przez około pół godziny, po czym odstawia do całkowitego ostudzenia. 40 części wagowych tak otrzymanej kompozycji emulgatorowej wyrabia się w moździerzu porcelanowym z 35 częściami wagowymi lanoliny, a następnie dodaje 25 części wagowych pasty barwnikowo-pigmentowej, środki konserwujące i zapachowe. Krem poddaje się homogenizacji w temperaturze pokojowej i konfekcjonuje.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania barwiącego kremu do warg, zawierającego znane składniki bazy tłuszczowo-woskowej, pigmenty, barwniki, środki konserwujące i zapachowe, **znamienny tym**, że w temperaturze 65—85°C stapia się cholesterol, alkohol cetylowy i wosk pszczeli, otrzymaną masę miesza się na gorąco w temperaturze 40—50°C z olejem rycynowym, a następnie mieszając powoli studzi, przy czym składniki kompozycji stosuje się w ilościach, odpowiadających stosunkom wagowym, jak 2 : 3 : 5 : 30—35, po czym ostudzoną kompozycję emulgatorową wyrabia się w temperaturze pokojowej z 30—45 częściami wagowymi lanoliny, dodaje pozostałe składniki kremu i całość poddaje się homogenizacji.